

การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการ
ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตาม
สภาพจริงของครูปฐมวัย

Development of a Professional Learning Community (PLC) with
Multiple Method Coaching Mixed Technology Model to Enhance
the Ability of Authentic Developmental Assessment of Childhood
Teacher

^{1*}ณัฐิกา สุริยาวงษ์ Nuttika Suriyawong

^{2**}ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน Chanasith Sithsingneon

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹²Faculty of Education, Silpakorn University

*First author, e-mail: sv.nuttika@gmail.com

**Corresponding, author e-mail: Sithsungnoen_c@su.ac.th

Received May 27, 2025; Revised June 7, 2025; Accepted: November 18, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ และ 2) พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยแบบผสมผสานวิธี กลุ่มเป้าหมาย คือ 1) ครูปฐมวัยจำนวน 106 คน แบ่งเป็น 1.1) ครูปฐมวัยที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น จำนวน 100 คน 1.2) ครูปฐมวัยที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม จำนวน 6 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แบบวิเคราะห์เอกสาร 2) แบบสอบถามความต้องการจำเป็น 3) ประเด็นสนทนากลุ่ม 4) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและ 5) แบบรับรองคุณภาพของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความ

ต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความจำเป็นของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่ารูปแบบดังกล่าวควรให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ การระบุปัญหา และสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน โดยมีผู้รู้หรือโค้ชที่มีความรู้ความสามารถเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการชี้นำการพัฒนา ควรนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของ PLC สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้ และเผยแพร่ความรู้ที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินพัฒนาการที่แท้จริง เทคโนโลยียังช่วยในการทบทวนความรู้และเปิดโอกาสให้เกิดการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่าระดับความคาดหวังโดยเฉลี่ยสูงกว่าสถานการณ์ปัจจุบันในทุกด้าน 2. รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (5S Model) มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้และ 6) ระบบสนับสนุน ซึ่งการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การโค้ชแบบพหุวิธี; การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง; การเรียนรู้วิชาชีพ; รูปแบบชุมชน

Abstract

This research article aimed to 1) study the basic information and the need of development of a professional learning community model and 2) develop and find quality of a professional learning community (PLC) with multiple method coaching mixed technology model to enhance the ability of authentic developmental assessment of childhood teacher. This research was conducted using mixed methods research design. The target group consisted of 1) 106 Childhood teachers which are separated into 1.1) 100 teachers for needs assessment. 1.2) 6 teachers for the Focus Group Discussion (FGD). 2) 5 Experts, 3) 7 Specialists. Research instruments included 1) Document analysis forms, 2) A needs assessment questionnaire 3) Discussion guidelines for focus groups, 4) Expert interview form, 5) An evaluation form to validate the quality of the professional learning community model. Data analysis was conducted using content analysis, mean, standard deviation, the Modified Priority Needs Index (PNI Modified), and t-test. The research revealed that 1) the study on fundamental information and the need for a professional learning community model revealed that such a model should involve all members in establishing goals, vision, identifying problems, and forming shared practices. The presence of knowledgeable individuals or coaches is essential to guide development. Technology should be

employed as a tool to facilitate the operations of the PLC, support knowledge exchange, and disseminate knowledge that enhances the ability of authentic developmental assessment. Technology also helps in reviewing knowledge and enables reflective thinking and learning anytime, anywhere. The comparison of each aspect was found that the average level of expectations is higher than the current situation in all aspects. 2) The developed PLC model, referred to as the 5S Model, consists of six components which are 1) principles, 2) Objectives, 3) Processes, 4) Measurement and Evaluation, 5) Key Conditions for Implementation, 6) Supporting Systems. The overall result of checking the model's quality and appropriateness were rated at the highest level.

Keywords: Multiple Method Coaching; Authentic Developmental Assessment; Professional Learning; Community Model

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้บัญญัติแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลต้องมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2560) นั้นแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นจัดการศึกษาในระดับใดหรือรูปแบบใดก็ตามสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือการวัดประเมินผลผู้เรียน

การประเมินผลที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุดก็คือ การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) วิธีการประเมินดังกล่าวเป็นการประเมินผลจากงานหรือผลงานที่เป็นจริงมากกว่าการประเมินด้วยข้อสอบแบบเลือกตอบเพียงอย่างเดียวและเป็นการประเมินผลตามเกณฑ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544) เนื่องจากการประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการตัดสินความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆของผู้เรียน ในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริง โดยใช้เรื่องราว เหตุการณ์

สภาพจริงหรือคล้ายจริงที่ประสบในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนตอบสนองแสดงออก และผลผลิตที่มีคุณภาพจะเป็นการสะท้อนภาพเพื่อลงสรุปถึงความรู้ ความสามารถและทักษะต่างๆ ของผู้เรียน (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2556) การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความสามารถของเด็กในด้านต่างๆ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ครูที่ประเมินอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบจะสามารถใช้หลักสูตรและจัดประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก (นฤมล เนียมหอม, 2554) สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กล่าวว่า การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-6 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ครูเป็นบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและรายงานผลการประเมินของเด็กแต่ละคนไปใช้ในการทำความเข้าใจรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลทำให้เข้าใจถึงจุดอ่อนจุดแข็งของผู้เรียน นำสารสนเทศที่ได้มาสู่การวางแผนการสอนการสนับสนุนเด็กเป็นรายบุคคล นำมาสู่การประเมินหลักสูตรและการพัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเองพร้อมทั้งเป็นข้อมูลได้แก่สถานศึกษาเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนโดยภาพรวม อีกทั้งยังสามารถใช้ในการรายงานให้ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อการร่วมมือกัน (วัฒนา ปุณณฤทธิ์, 2552)

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้ครูผู้สอนปฐมวัยมีความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงคือ ครูต้องได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ร่วมมือกันพัฒนาระหว่างเพื่อนครูหรือครูกับผู้โค้ชซึ่งวิธีหนึ่งที่สามารถทำได้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษาคือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เนื่องจากชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเป็นการร่วมมือ ร่วมใจกันที่จะพัฒนาครูให้สามารถพัฒนาตนเองที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การการวัดผลประเมินผลซึ่งชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเป็นนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านการพัฒนาศักยภาพผู้สอนและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน เป็นความร่วมมือ ร่วมใจกันทางวิชาการของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2562) ดังที่วิจารณ์ พานิช (2559) กล่าวว่า PLC เป็นเครื่องมือของการเปลี่ยนชีวิตครูเปลี่ยนจาก “ผู้สอน” (Teacher) เป็น “นักเรียน” (Learner) เปลี่ยนจากโดดเดี่ยวเป็นมีเพื่อนมีกลุ่มรวมตัวกันเป็นชุมชนทำงานแบบปรึกษาหารือและช่วยเหลือกัน โดยมีเป้าหมายที่เด็ดเดี่ยวชัดเจน ทั้งนี้ครูปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงผ่านชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ จะส่งผลให้การดำเนินงานของครูปฐมวัยมีความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถแก้ปัญหา พัฒนางานได้เป็นอย่างดี

ต่อเนื่องเนื่องจากการได้รับการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลที่ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาตั้งแต่เริ่มจนถึงการเห็นเป้าหมายร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิก แบ่งปันความรู้ เติบโตเต็มประสบการณ์ซึ่งกันและกันบนพื้นฐานความคิดว่าสมาชิกทุกคนมีส่วนรับผิดชอบในผลการเรียนรู้ของตน บุคลากรงานเข้าด้วยกันและประการสำคัญสมาชิกจะต้องได้รับการพัฒนาตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ให้บรรลุผลสำเร็จ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562)

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และบริบทของครูปฐมวัยพบว่า จะมีความแตกต่างกันในระดับของช่วงอายุและวิทยฐานะ รวมถึงความรู้ ความสามารถ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้ประเภทของการโค้ชให้มีความเหมาะสมกับครูปฐมวัย ซึ่งการโค้ชแบบพหุวิธีเป็นการโค้ชที่การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้รับการโค้ช ทั้งนี้เลือกใช้การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (expert coach) การโค้ชโดยผู้บริหาร (administrative coach) และการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer coach) ถึงแม้การโค้ชแต่ละประเภทอาจมีคุณสมบัติเฉพาะที่แตกต่างกัน แต่ก็ทำงานร่วมกันเพื่อขับเคลื่อน PLC ทั้งนี้การส่งเสริม พัฒนาครู ให้สามารถประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงได้นั้น นอกจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) การโค้ชยังเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการโค้ชช่วยให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและถูกทิศทาง โค้ชคอยชี้แนะถามให้คิด กระตุ้นให้เรียนรู้ สะท้อนข้อมูล ให้ข้อคิด ให้กำลังใจให้สมาชิกในชุมชนได้นำไปปฏิบัติ และถอดบทเรียนออกมาเป็นองค์ความรู้ต่อยอดออกไปอีก (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) การโค้ชจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญเป็นวิธีการที่ช่วยในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ช่วยในการตั้งคำถามและปัญหาเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคนให้สามารถเท่าทันเทคโนโลยีที่เกิด การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ ในการพัฒนาวิชาชีพครู จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ท้าทาย และสามารถช่วยในการพัฒนาครูได้ โดยผู้โค้ชและผู้รับการโค้ชจะดำเนินงานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพจะก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพที่ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวของการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามสภาพจริง ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการจัดการศึกษา เป็นสิ่งที่สะท้อนผลการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนจากครูสู่เด็ก ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวจึงได้พัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพร่วมกับการโค้ชแบบพหุวิธีและการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย เกิดผลเชิงประจักษ์ส่งผลถึงเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์และการประเมินพัฒนาการอย่างมีคุณภาพเหมาะสมตามวัย

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย
2. พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวិธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) และวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในขั้นที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ได้แก่

1) ครูปฐมวัย จำนวน 106 คน แบ่งเป็น (1) ครูปฐมวัยที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 การกำหนดขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมกำหนดขนาดตัวอย่างของ Soper ที่คำนวณได้จากเว็บไซต์ www.danielsoper.com/statcalc กำหนดขนาดอิทธิพลที่ 0.5 ซึ่งเป็นค่าขนาดอิทธิพลระดับปานกลาง กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำในการวิเคราะห์จำนวน 88 คน เพื่อป้องกันอัตราการสูญหายของข้อมูลจากการตอบกลับที่ไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลกับตัวอย่างจำนวน 100 คน และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน และกำหนดจำนวนครูผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามขนาดโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 28 คน ขนาดกลาง จำนวน 52 คน ขนาดใหญ่ จำนวน 11 คน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 9 คน (2) ครูปฐมวัยที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นครูปฐมวัยที่มีวิทยฐานะตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเป็นหัวหน้าสายชั้นปฐมวัย

2) ผู้เชี่ยวชาญ ด้านชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ด้านการโค้ช ด้านการศึกษาปฐมวัย และการวัดผลประเมินผล จำนวน 5 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาระดับปริญญา

เอก หรือเป็นครู ศึกษาในเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไปที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในขั้นที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบไปด้วยเครื่องมือ ดังนี้

1) แบบวิเคราะห์เอกสารเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็น ดังนี้ (1) แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ (2) แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับการโค้ชแบบพหุวิธี (3) แนวคิด หลักการการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสม (Index of item objective congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

2) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย มีลักษณะเป็นประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการสอบถามครูปฐมวัยจำนวน 100 คน ประเด็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เป็นการสอบถามถึงสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวัง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale 5 ระดับ) แบ่งเป็น 4 ด้าน รวม 20 ข้อ ประกอบด้วย (1) ด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 5 ข้อ (2) ด้านหลักการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง จำนวน 5 ข้อ (3) ด้านวิธีการในการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 5 ข้อ (4) ด้านเครื่องมือในการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 5 ข้อ ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสม (Index of item objective congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

3) ประเด็นสนทนากลุ่มครูปฐมวัย มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-end Question) โดยมีประเด็นในการสนทนาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อด้านการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ การโค้ชแบบพหุวิธี วิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เทคโนโลยีเพื่อการนิเทศ และความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสม (Index of item objective congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

4) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ การโค้ชแบบพหุวิธี วิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เทคโนโลยีเพื่อการนิเทศและความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ด้านการโค้ช ด้านการศึกษาปฐมวัย และด้านเทคโนโลยี ใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสม (Index of item objective congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 1) วิเคราะห์เอกสาร หนังสือ และตำราเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลนครปฐม แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) สอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการสอบถามครูปฐมวัยจำนวน 100 คน 3) สอนทนากลุ่มครูปฐมวัย จำนวน 6 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ การโค้ชแบบพหุวิธี วิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เทคโนโลยีเพื่อการนิเทศและความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านแอปพลิเคชัน ZOOM 4) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ การโค้ชแบบพหุวิธี วิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เทคโนโลยีเพื่อการนิเทศและความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด คือ 1) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวิเคราะห์เอกสาร ประเด็นการสนทนากลุ่มและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) $PNI_{Modified}$

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย สังเคราะห์ผลที่ได้จากการศึกษาในขั้นที่ 1 เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการ

พัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ แผนชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ และเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ รวมไปถึงการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ได้แก่

1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ ร่วมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านชุมชน การเรียนรู้วิชาชีพ จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการโค้ช จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 2 คน ทั้งนี้เพื่อวิพากษ์และรับรองรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ และเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2) ครูปฐมวัยซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน สำหรับตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความรู้เรื่องการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยตรวจสอบความยากง่าย (Difficulty) และตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

2. เครื่องมือที่ใช้ในขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ ร่วมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดย

1) พัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ โดยนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ (ฉบับร่าง) เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ครอบคลุม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านโปรแกรม Zoom โดยผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คนที่เป็นชุดเดิมให้ข้อมูลอีกครั้ง เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert ในภาพรวมพบว่า รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.00$)

2) เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดเลือกตอบ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 40 ข้อ ประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert พบว่า แบบทดสอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.97$, $SD = 0.06$) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบไป try out กับครูปฐมวัย จำนวน 30 คน จากนั้นนำผลการทดสอบมาหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และเลือกข้อสอบที่เหมาะสมจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.31 ถึง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22 ถึง 0.78 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้เท่ากับ 0.87

2.2 แบบประเมินความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูผู้สอนปฐมวัย มีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Rating scale) ภาพรวมมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.93$, $SD = 0.07$)

2.3 แบบประเมินความสามารถในการโค้ช มีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Rating scale) ภาพรวมมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.93$, $SD = 0.07$)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ฯ และเครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย 2) แบบประเมินความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูผู้สอนปฐมวัย 3) แบบประเมินความสามารถในการโค้ช โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ดังนี้

1.1 ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ในด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย ด้านหลักการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ด้านวิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง และด้านเครื่องมือประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง พบว่า ด้านที่ครูต้องการได้รับการส่งเสริมมากที่สุด คือด้านวิธีการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงและด้านเครื่องมือประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง โดยครูต้องการที่จะออกแบบและสร้างเครื่องมือประเมินพัฒนาการให้มีความหลากหลายทั้งที่เป็นเครื่องมือเชิงปริมาณและเครื่องมือเชิงคุณภาพ สะท้อนพัฒนาการทุกด้านของเด็ก และต้องสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 รองลงมาคือด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นสิ่งที่ครูคาดหวังและต้องการที่จะพัฒนาให้สามารถจัดประสบการณ์ไปพร้อมกับการประเมินพัฒนาการ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นการประเมินพัฒนาการที่สอดคล้องกับบริบทของเด็กและสุดท้ายคือด้านหลักการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ครูควรได้รับการส่งเสริมในเรื่องของการออกแบบการวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์ผล สรุปผลการประเมินได้ถูกต้องสอดคล้องกับพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล

1.2 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ จากการสนทนากลุ่มครูปฐมวัย พบว่า ความต้องการหรือความคาดหวังเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย พบว่า ครูต้องการพัฒนาวิชาชีพของตนเองหรือพัฒนางานสู่การพัฒนาผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้วิชาชีพ โดยจะต้องเป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันสอดคล้องกับบริบทของตนเอง แล้วจึงมาร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งสิ่งที่ควรให้ความสำคัญของกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ คือการกำหนดปัญหาต้องเป็นสภาพปัญหาที่แท้จริงและมีกระบวนการแก้ปัญหาที่เป็นขั้นตอน ทั้งนี้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะต้องวางแผนสร้างข้อปฏิบัติร่วมกัน มีความเข้าใจที่ตรงกัน โดยมีผู้รู้หรือโค้ชในการช่วยพัฒนา โดยมีเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือช่วยให้การดำเนินการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือเผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง ซึ่งเทคโนโลยีจะช่วยทบทวนและเข้าถึงได้ง่ายตามนโยบายเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) เช่น แอปพลิเคชัน Padlet

1.3 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษามัธยมศึกษา พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย พบว่า ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะสามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย ต้องคำนึงถึงหลักการ 1) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับหลักการแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยม 2) สร้างวิธีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหา 3) ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำการเรียนรู้ด้วยความตั้งใจ เต็มใจ ไว้วางใจซึ่งกันและกัน 4) เปิดโอกาสให้

เพื่อนร่วมวิชาชีพได้เรียนรู้ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันคิดแก้ปัญหา พัฒนางาน นอกจากนี้สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะต้องตระหนักถึงปัญหาร่วมกัน มีความใส่ใจที่จะแก้ปัญหา พัฒนางานให้บรรลุผลสำเร็จ ผ่านกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอน มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาหรือศาสตร์ที่จะโค้ชเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการตรวจสอบคุณภาพและผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัยโดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ผู้วิจัยนำมาปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า "5S Model" และมีองค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ และ 6) ระบบสนับสนุน ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.00$)

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ฯ คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ฯ แผนการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ฯ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ฯ

ที่	รายการประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับคุณภาพ
1	หลักการของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพมี	5.00	0.00	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	5.00	0.00	มากที่สุด
3	กระบวนการของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	5.00	0.00	มากที่สุด
	ขั้นที่ 1 กำหนดวิสัยทัศน์ร่วม (Set vision)	5.00	0.00	มากที่สุด
	ขั้นที่ 2 กำหนดกลยุทธ์ (Set strategy)	5.00	0.00	มากที่สุด
	ขั้นที่ 3 ดำเนินการโค้ช (Start to coach)	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.1 การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coach)	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coach)	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.3 การโค้ชโดยผู้บริหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
	ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share)	5.00	0.00	มากที่สุด
	ขั้นที่ 5 ประเมินผล สรุปผล (Summarize)	5.00	0.00	มากที่สุด
4	การวัดและประเมินผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	5.00	0.00	มากที่สุด
5	เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	4.00	0.00	มาก

ที่	รายการประเมิน	M	SD	ระดับ คุณภาพ
6	ระบบสนับสนุนของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	4.00	0.00	มาก
7	แผนการใช้ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	4.20	0.45	มาก
8	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	4.93	0.15	มากที่สุด
	แบบทดสอบความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย	4.80	0.45	มากที่สุด
	แบบประเมินความสามารถในการพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	แบบประเมินความสามารถในการโค้ชแบบพหุวิธี	5.00	0.00	มากที่สุด
	แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวม	4.83	0.00	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

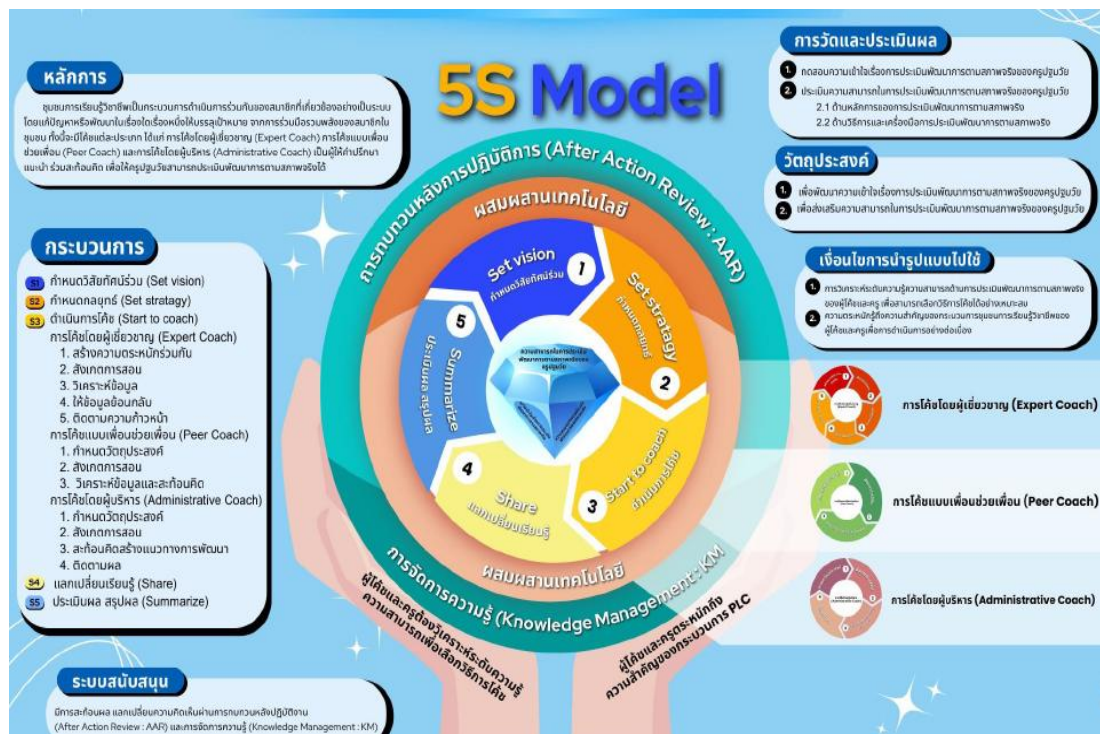
1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การดำเนินการตามกระบวนการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้าระดับชั้น ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญ และครู ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันที่จะพัฒนาวิชาชีพของตนเองหรือพัฒนางานสู่การพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องเป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกัน สอดคล้องกับบริบทของตนเอง ร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล ที่กล่าวถึงการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ครูปฐมวัยเป็นผู้ที่จัดประสบการณ์ และประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง เป็นความร่วมมือ ร่วมใจกันทางวิชาการของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) ทั้งนี้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะต้องวางแผน สร้างข้อปฏิบัติและมีความเข้าใจที่ตรงกัน โดยมีผู้รู้หรือโค้ชช่วยพัฒนา ดำเนินการโค้ชด้วยวิธีการที่ สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถประสบการณ์ของครู ซึ่งเป็นการโค้ชแบบพหุวิธี ได้แก่ การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert coach) การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer coach) และการโค้ชโดยผู้บริหาร (Administrative coach) จะผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญถือเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพในการให้คำแนะนำ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นระยะต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาณรงค์ราช ครองเชื้อ ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการโค้ชแบบพหุวิธีเพื่อพัฒนา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ โดยใช้อริยสัจเป็นฐานของพระสอนศีลธรรมในการเสริมสร้าง ความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลทางพระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการโค้ชแบบพหุวิธีของผู้ทำหน้าที่โค้ชอยู่ในระดับสูงมาก ความสามารถในการออกแบบการสอนของผู้ถูกโค้ชอยู่ในระดับสูงมาก และความสามารถในการคิด เชิงเหตุผลของนักเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระมหาณรงค์ราช ครองเชื้อ, 2564) นอกจากนี้ยังใช้เทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือช่วยเพื่อการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือเผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความสามารถในการประเมิน พัฒนาการตามสภาพจริง ซึ่งเทคโนโลยีจะช่วยทบทวนและเข้าถึงได้ง่ายตามนโยบายเรียนได้ทุกที่ทุก เวลา (Anywhere Anytime) สามารถพัฒนาครูและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ สอดคล้องกับ งานวิจัยของสุวิมล สพฤกษ์ศรี ได้ทำการวิจัยเรื่องชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการ สร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีผสมผสาน กับชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพในแต่ละกระบวนการ ครูจะมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นและยัง ส่งผลดีต่อผู้เรียน (สุวิมล สพฤกษ์ศรี, 2561)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ๖ มีผลการ ตรวจสอบคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการตามกระบวนการ ของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ ได้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการออกแบบดังกล่าว ได้รับการพัฒนามา จากกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยมีกระบวนการ ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research: R1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพการปฏิบัติงานจริง ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย การวิเคราะห์เอกสารต่างๆ แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ ไปสู่ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Develop: D1) คือ ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 (R1) มาพัฒนาทำให้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ ที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมาย และในขั้นพัฒนา (D1) นี้ต้องพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพฯ ให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ Dick et al. กล่าวว่า การดำเนินการออกแบบจะต้องประกอบด้วย การ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การออกแบบวิธีการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การออกแบบและ พัฒนาเครื่องมือหรือนวัตกรรมสำหรับนำไปใช้ การนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปสู่การ ปฏิบัติ และประเมินความก้าวหน้า (Dick et al., 1990) สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce et al. กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย แนวคิดและหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ (Joyce et al., 1996)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยทำให้ได้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ 6 องค์ประกอบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพร่วมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย

บทสรุป

รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพร่วมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า “5S Model” และมีองค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ และ 6) ระบบสนับสนุน ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.00$) และโดยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดวิสัยทัศน์ร่วม (Set vision) ขั้นที่ 2 กำหนดกลยุทธ์ (Set strategy) ขั้นที่ 3 ดำเนินการโค้ช (Start to coach) ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) และขั้นที่ 5 ประเมินผล สรุปผล (Summarize)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการพัฒนา รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพร่วมกับวิธีการอื่นๆที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดประสบการณ์และการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัย เช่น การศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) การผสมผสานเครือข่ายสังคม
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปนักวิจัยที่ต้องการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ช อาจศึกษาความรู้ ทักษะหรือความสามารถด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพของครู

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทุกคน ทั้งโค้ชและผู้รับการโค้ชให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการผสมผสานเทคโนโลยี เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนได้อย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์บรรลุวัตถุประสงค์
2. ในระดับโรงเรียนควรนำรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพพร้อมกับการโค้ชแบบพหุวิธีด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของครูปฐมวัยไปดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาให้มีโค้ชที่สามารถพัฒนาครูและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร

เอกสารอ้างอิง

- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2556). เอกสารคำสอน: การวัดและประเมินผลการศึกษา. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล เนียมหอม. (2554). การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย.
http://www.nareumon.com/index.php?option=com_content&task=view&id=15&Itemid=46
- พระมหาณรงค์ราช ครองเชื้อ. (2564). การพัฒนารูปแบบการโค้ชแบบพหุวิธีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้orisัจเป็นฐานของ พระสอนศีลธรรมในการเสริมสร้างความสามารถการคิดเชิงเหตุผลทางพระพุทธศาสนาสำหรับ นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนา ปุณณฤทธิ. (2552). การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงในระดับปฐมวัย.
<http://www.poonyarit.com>
- วิจารณ์ พานิช. (2559). บันทึกชีวิตครูสู่ชุมชนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสยามกัมมาจล.

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2562). *การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ The Knowledge Center.
- สุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2561). *ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ. 2560-2569*. กรุงเทพมหานคร: วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น.
- Dick, W., et al. (1990). *The systematic design of instruction*. (5th ed.). New York: Addison, Wesley and Longman.
- Joyce, B., et al. (1996). *Model of Teaching*. (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

